

MAREK DANIELKIEWICZ
Canterbury mesék (7)

*Érdekesen hangzanak az áriák
 Amikor a napi munkából hazafelé tartva
 A The Royal Opera House Covent Garden mellett megyek el*

*A szemináriumban én is énekeltem
 Láttam a zuhany alatt onanizáló srácokat
 Féltem a lelki üdvösségem
 Rá se ránts – hallottam a szomszéd kabinból
 Hitelesen hangzott*

*Egyszer láttam Antonioni Nagyítását
 És beleszerettem David Hemmingsbe
 Bánkódtam, amikor Bukarestben szívrohamban meghalt
 Mintha máshol nem halhatott volna meg*

*Most egy feketebőrű sohoi csapos jegyese vagyok
 Éjszaka dolgozunk
 I feel flattered
 I love it when people propos to me*

2005

A srác fényképe 16. születésnapján

*Az anya mindent megtett, hogy már a kezdet kezdetén tönkre tegyen
 Tejbegríz helyett alkohol, s idegen férfiak lehelete*

*Elszöktél hazulról és egész napokat töltöttél könyvtárban
 Apádat nem ismerted, bár arcodon hagyta alkoholista kézjegyét*

*2006 tele nem volt szigorú
 Más dzsekijében és két számmal nagyobb cipőben élted át
 Persze, ki figyel az ilyen semmiségre*

*Beszélgéskor lenyelted hangod keserűségét
 Vakítóan fehér fogaid a számítógép képernyőjén villogtak*

*Még két év és örökre Angliába szököm – esküdöttél
 De a városkában minden srác ezt mondta*

2007

Elégia Adam Falkiewicz zeneszerző (1980–2007) eltávozására

*Utánunk itt semmi nem maradt, ezért írok éjjel verseket
A vesztes helyzetét erősítve így
Az utcáról mentő
Vagy hullaszállító kocsi viszi el a testet*

*Aki nem egy honi városkának ír, az magának árt
Szymanowski dilemmája: Európának vagy egy lengyel városnak írni
Varsói lakótelepen dől el*

*A szivárványmadarak belevesznek a csöndbe
Ma a jó ízlést, amelynek hatalmáról
Írt egykor a költő, pénzben mérik
A másság sajnálatos ügy, az élet olykor sajnálatos*

*Amikor Admet dala lebeg fölöttem
Tovaúszom mint azon az éjjelen az Utópia klubban
Utánam itt semmi sem marad, semmi – mert itt a nagy Manitou*

*Tiszta álommal álmodom, mint a helyesen szolmizált dó-ré-mi-fá-szó-lá-ti-dó
Ébredés után nyomban átlapozom a lőfegyvert
És hegymászó felszerelést ajánló ingyen katalógusokban a kötelek részt
Nem akarok sokat, de az is túl sok*

2008

Búcsú Orfeusztól

*Orfeuszom, fáradt az énekhangod
Túl harsányan ismételtetted a nevem
Előttünk az önmegtartóztatás hónapjai
A szabad fiúk Afrikába repülnek küldetésbe
Onnan a golyák repülnek ide
Mindegyikük gyomrában kerozin*

*Orfeuszom, a semmiért szeress engem
Az örök fény ragyogásában melegsünk*

*Tudod, Tomas Tranströmert olvasom
Mikéntha gyermek volna az ember és mintha elképesztő
Megalázást húznának zsákként a fejére*

*Ma nem bújok oda hozzád
A fejemre húzott zsák eltakarja a fénybe borított jövőt*

2006

Kovács István fordításai